

Yapıt 12.yüzyılın başlarında [Edip Ahmet Yükneki](#) tarafından yazılmıştır. Yapıtın adı “gerçeklerin eşiği” anlamına gelir. [Aruz ölçüsü](#) kullanılmış, [mesnevi](#) düzenine göre yazılmıştır. Ayet ve hadislerden yola çıkarak İslam ahlakını öğretmeye çalışan [didaktik](#) bir yapıttır. Dindarlığın erdemleri, temel mutluluk yolunun bilim olduğu, ahlakın yararları, yapıtın başlıca konularıdır. Giriş (Allah’ın Peygamberin övüldüğü bölüm) [kaside](#) biçiminde [uyaklanmıştır](#). Asıl bölümse [mani](#) biçiminde uyaklıdır.

Atabetül Hakayık Özellikleri Nelerdir Maddeler Halinde Kısaca

- > “Hakikatlerin Eşiği” anlamına gelen bu eser, Edib Ahmed bin Mahmud Yükneki tarafından yazılmıştır.
- > Dini, ahlaki bir yapıttır.
- > Hakaniye lehçesiyle ve mesnevi nazım şekliyle yazılmıştır.
- > Kitabın başındaki 46 beyitlik kısım dışında kitap tamamen dördlüklerden oluşur.
- > Dördlükler aaxa şeklinde kafiyelenmiştir. 512 dizeden oluşur.
- > 14 bölümlük eser aruz vezniyle yazılmıştır. Ancak yer yer hece ölçüsüne de rastlanır.
- > Allah’a, peygambere, dört halifeye ve eserin sunulduğu kişiye övgüyle başlayan eserde asıl konular bilgi, cimrilik, cömertlik, alçakgönüllülük, yumuşak huyluluk ve zamanın bozukluğu ve hırstır

Hakikatlerin eşiği anlamına gelen ve 12. yüzyılda yazıldığı tahmin edilen manzum bir ahlak kitabıdır. Eserin yazarı Edip Ahmet Yükneki’dir. Yazar hakkında pek bilgimiz yoktur. Eser, dinî, ahlaki ve tasavvufi özellikler göstermektedir. Eser on üç bölümden oluşmaktadır, eserde toplam kırk beyit ve yüz bir dördlük yer almaktadır. Didaktik özellikler gösteren bu eser, İşlediği konular yönünden [Kutadgu Bilig](#)’e benzer ancak, Kutadgu Bilig’de lirizm çok daha kuvvetlidir.

Eserde İslamiyet öncesi Türk şiirinde görülen dize başı uyak çok kullanılmıştır. Eserde kullanılan ölçü aruz ölçüsüdür, aruz ölçüsünün ilk örneklerinden olması sebebiyle vezin kusurları sıkça karşımıza çıkmaktadır. Eserin bilinen dört nüshası vardır. Bu nüshalar içinde en eski ve iyi olan nüsha Semerkand nüshasıdır (1444 tarihli). Bu nüsha, Uygur alfabesiyle kaleme alınmıştır ve Süleymaniye Kütüphanesi’ndedir. Diğer iki nüsha Topkapı Sarayı Kütüphanesindedir.